

Från Oldrich Vancatas Bi-NyhetsBrev Nr 31, oktober 2006

En konspirationsteori som gäller tillkomsten av Avelsplan 2006 och sammansättningen av gruppen som jobbar med den.

Idag vill alla avelsgrupper samarbeta med SB.

Vancata beskrev mycket av det som varit svårt att smälta. Han skrev:

Man kan tycka att innan man börjar utarbeta avelsplanen borde man ha kontaktat dem som redan arbetar aktivt med avel - avelsgrupperna - för att ta reda på deras behov och ta vara på den kunskap som de sitter inne med.

Men det har man inte gjort.

Man kan tycka att när det första utkastet var färdigt och **innan** det släpptes i offentlighetens ljus borde ett sådant ha skickats ut till avelsgrupperna på remiss för att på det sättet kunna åtgärda det man eventuellt har glömt eller tänkt fel.

Men det har man inte gjort.

Man kan tycka att i arbets- eller ledningsgruppen för avelsplanen borde det sitta representanter för renavelsgrupperna för att försäkra sig om den interna kompetensen från dem som VERKLIGEN sysslar med avel.

Ingen representant för någon avelsgrupp sitter där. Där sitter huvudsakligen människor som aldrig har sysslat aktivt med avel (att eventuellt dra upp några tiotals drottningar per år är definitivt inta att syssla med aktiv avel, det är bara uppfödning).

Man kan fundera länge över varför man vid utformningen och tillkomsten av avelsplanen gång på gång bryter mot de gängse normerna och vedertagna arbetssätten - insamling och analys av behoven, engagemang av rätt slags folk, remissförfarande osv.

Att jobba på det viset man nu gjorde stämmer ju inte - man bryter mot alla vedertagna regler, och man kan inte se någon logisk förklaring till detta.

Ingen vettig förklaring ges heller.

Det som återstår är att pröva ett antal olika orsaker till det, en efter en, och anta att de orsaker som stämmer bäst med verkligheten (troliga, mindre troliga, sannolika och mindre sannolika) är förmodligen de rätta.

Vad sägs om följande konspirationsteori:

Man vill tillskansa sig monopol på allt vad avel heter och vad som har med avel att göra för att därigenom kunna lägga rabarber på alla pengar som har med avel att göra. Man bildar således ett skrå för vissa utvalda medlemmar med egen ideologi som för syns skull benämns med något de flesta köper - man kallar det för exempelvis "den officiella linjen".

I skrået har bara tillträde de som är beredda att acceptera och följa "den officiella linjen".

Och de som företräder "den officiella linjen" kan därigenom hävda sin auktoritet genom att påstå att de är de enda som sitter inne med lösningar, kunskap och kompetens. Och då är det fullt naturligt att ingen utifrån någonsin tillfrågas - det skulle ju undergräva tilltron till den "enda kompetensen" eller tom avslöja det som en bristande kompetens.

Då är det fullt naturligt att ingen representant från någon avelsgrupp finns med i lednings- eller arbetsgruppen - därför att dessa människor aldrig skulle, utifrån sin kunskap och praktiska erfarenhet, vara beredda att följa den enda "officiella linjen" (därmed passar de inte in i gänget). Och då är det fullt naturligt att man inte tar hänsyn till eventuella synpunkter utifrån, därför att dessa inte följer "den officiella linjen".

P.S. Tänk även på följande

Vi har i Sverige - buckfastbin, carnica, ligustica, melliferabina och varje ras har egna mycket specifika behov.

För att nämna några: carnica och ligustica är inte ursprungliga raser. Det finns ingen genpool för att kunna bedriva urval och förädling ifrån. Man måste därför då och då importera sperma och ägg. Det har visat sig att sperma som skickas och utsätts för röntgenstrålning på postterminalen är praktiskt taget oanvändbar, Sperma måste hämtas med kurir.

Hur detta skall finansieras finns inte med i avelsplanen.

I och med att ligustica- och carnica materialet byggs på med import slipper dessa två avelsgrupper att ägna sig åt förädling och förbättring. Vid rätt val av kontinuerlig exportör får man in i landet redan förädlat material, kontinuitet och stabilitet. Man slipper därför att följa minst 90 % av "avelspanen". Man måste å andra sidan ägna sig åt att bygga upp avelslinjer för att bevara de ursprungliga egenskaperna.

Ingenting om detta plus hur man skall göra det står i avelspanen.

Melliferabiet är en ursprunglig ras i landet som man har börjat restaurera i sista stund innan den blandades med andra raser och försvann. Den största uppgiften den avelsgruppen har är därför att bevara rasen. Det ställer extra stora anspråk på resurser som andra avelsgrupper inte har att tampas med.

Hur melliferaproblemet ska hanteras och finansieras står inte i avelspanen.

Det lär finnas c:a 110 000 bisamhällen. Om man utgår från att man skall byta drottningar var 3:e år innebär det att man måste producera c:a 37 000 drottningar varje år! Hur det skall göras så att framtagning av materialet skall följa avelspanens intentioner, hur stor organisation för att kunna producera så många drottningar per år måste bli, hur man skall bygga upp den

och hur mycket det kommer att kosta och hur det skall finansieras står det ingenting om i avelsplanen.

Avelsplanen handlar om hur man skall ta fram "ett bra bruksbi" och inte ett ord om renrasavelns specifika krav och problem. Det kommer enligt de ansökningar till Nationella Programmet man gjort att sluka enorma mängder av pengar. Tidigare gick (nästan) alla pengar till avelsgruppernas verksamhet. Avelsplanen beaktar dock inte avelsgruppernas behov. Dvs den totala summan som aveln skall finansieras ifrån måste egentligen bestå av två olika delar.

Pengar som skall finansiera avelsplanen och pengar som skall finansiera avelsgruppernas verksamheter.

Det problemet har hittills sopats under mattan. Ingen har tagit upp att i rättvisans namn det måste vara så. Det enda man koncentrerat sig på är enbart själva avelsplanen. Och då kommer vi tillbaka till det tidigare omnämnda monopolet.

Är det så biodlarna vill ha det? Är det så biavel skall skötas? Är det OK att avelsgruppernas verksamhet på sikt skall försvinna på grund av utebliven finansiering? Är det någon som har presenterat en studie vilka långtidskonsekvenser en monopoliserad avel kommer att leda till (där det inte finns plats för avelsgrupper och deras behov)?

Hitintills kan man bara konstatera att avelsplanen liknar en Prokrustes säng.

Prokrustes var känd för sitt tortyrinstrument – en säng som han använde till att stympa och förvrida sina gäster till dess de passade in i sängen.

Det finns mycket intressant i **Bi-NyhetsBrev** nr 31. Kanske återkommer till det.